

+

M

PAX

5 december 2021

2^e zondag Advent, jaar C

Veelgeliefden,

Lk. 3,1-6; 8.00 uur

haast ongemerkt is onze blik in de afgelopen week van de toekomst naar het verleden omgedraaid. Vorige week hoorden we over het schrikwekkende einde van de wereld en de wederkomst van Christus in majesteit. Vandaag richt de liturgie onze aandacht op de eerste komst twee duizend jaar geleden. Ze wil als het ware zeggen dat we de toekomst moeten voorbereiden door naar het verleden te kijken. Alleen zo kunnen we zijn komst in het heden onderscheiden.

Zo hoorden we vorige week in het evangelie de oproep om waakzaam te zijn en onze blik omhoog te richten. Vandaag klinkt de stem van sint Jan de Doper die ons aanspoorde ons te bekeren. Sint Jan verkondigde: *Ik heb u gedoopt met water maar Hij zal u dopen met de heilige Geest.* Welnu, wij zijn allen gedoopt met water en Geest. En is dat voldoende?

Waarom zouden wij nog de Advent vieren als we weten dat Hij reeds gekomen is en nog dagelijks bij ons komt, bijvoorbeeld in de eucharistie? Waarom moeten wij ons voorbereiden op een komst die er al is?

Het antwoord bestaat uit twee aspecten, een positief en een negatief. Om met het laatste te beginnen: steeds opnieuw moeten wij een weg banen voor de Heer, zijn paden recht maken, omdat wij onze levensweg krom trekken, dwaalwegen gaan en kuilen en hobbels in de weg maken door onze fouten en zonden. In het Doopsel was alles recht geworden en we hebben een wit doopkleed ontvangen. Maar in de loop van de tijd bevuilden wij dit kleed en moet het gereinigd worden, in ernstige gevallen door het sacrament van de Biecht.

Maar er is ook een positieve reden waarom wij zijn komst moeten blijven voorbereiden. Hij is de Gekomene, maar Hij blijft ook steeds de Komende. Dat wil zeggen, in het Doopsel is Hij in ons hart geboren, maar Hij wil steeds dieper en vollediger in ons geboren worden. Dat is een groeiproces, een groei van genade en van onze bereidheid daaraan te beantwoorden. Als mens zijn wij niet in staat om dit in een keer te realiseren. Daarom heeft de Kerk ons de liturgie gegeven, die ons als het ware opvoedt door elk jaar opnieuw het mysterie van zijn komst te vieren, een mysterie waarop we ons elk jaar weer mogen voorbereiden. Maar hoe bereiden we ons voor? Wij moeten zijn komst voorbereiden door Hem de kans te geven steeds meer in ons te komen. We moeten open staan voor Hem. Of zoals we het in de Advent formuleren: we moeten zijn komst verwachten. Advent is immers een tijd van verwachting: een tijd van hoopvol wachten, uitzien naar. Daarom stelt de Advent aan ons de vraag: wat verwacht u? Het liturgische antwoord is duidelijk: de komst van de Heer. Maar wat is uw persoonlijk antwoord? Advent is bij uitstek een tijd om bij uzelf te rade te gaan en u af te vragen wat u ten diepste wilt. Dan zijn we op weg naar een waarachtig zalig Kerstfeest.